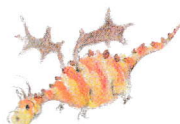

Povești de 3 minute cu dragoni

Ilustrații de Stefanie Dahle

Cuprins

Stafia din peșteră	11
Un costum pentru Mirco	16
O vrajă în dar	22
Luciana este îndrăgostită	28
Sărbătoarea din cetate	34
Noaptea cu lună plină	40
S-a pierdut o oiță	46
Leonard îi înfurie pe cavaleri	50
La școala dragonilor	55
Un foc în cele mai frumoase culori	60
Hai să construim un pod!	66
Oaspeți în peștera dragonului	71

Olmo, Alma și Ilmi sunt trei spiriduși mititei. Au picioare scurte și urechi mari. Și locuiesc într-o peșteră minunată, plină de stalactite. De aceea se bucură întotdeauna foarte mult când se întorc acasă. Dar astăzi Ilmi a rămas, uluită, în fața intrării în peșteră.

Ea face:

– Pst!

Alma și Olmo încremenesc și ascultă cu atenție.

– Ce s-a întâmplat? șoptește Olmo.

– Este ceva înăuntru, îi răspunde în șoptă Ilmi.

Toți trei își îndreaptă urechiușele ascuțite spre gura peșterii și ascultă cu și mai mare atenție.

Acum aud! Un zgomot ca un foșnet, un fâșâit.

Lui Ilmi îi clănțănesc dinții:

– A-a-a-ajutor! Sta...a...a-fii!

– Ilmi, astea sunt aiureli, strigă Olmo și Alma. Aici nu există stafii!

Și, ca dovadă, Olmo pătrunde în întunericul peșterii cu stalactite. Alma așteaptă afară, alături de Ilmi. Îi mângâie părul creț, zbârlit.

– Vezi? Nu este nicio stafie.

Dar în clipa aceea Olmo iese în fugă din peșteră.

– Nemaipomenit! bombăne el și lovește cu piciorul covorul de mușchi. A ronțăit din biscuiții noștri cu rădăcini!

– Cine? întreabă Alma.

– Păi, stafia!

De ciudă, Olmo aruncă cu un con de brad în peretele peșterii.

Alma dă mirată din cap:

– Dar, Olmo, știi foarte bine că nu există stafii.

Apoi intră ea însăși în peșteră.

Olmo și Ilmi așteaptă afară:

– Sigur este o stafie acolo, șoptește Ilmi.

– Chiar așa! spune Olmo.

Deodată din peșteră se aude un țipăt.

– Au, au!

Alma iese fulgerător afară. Le arată degetele arătătoare de la ambele mâini.

– M-a înțepat, strigă ea supărată.

Olmo și Ilmi se uită la ea înspăimântați.

– Cine, stafia? întreabă ei.

– Da, da, da!

– Dar spuneai că nu există stafii.

Alma sare pe covorul de mușchi.

– Aici este una!

Acum Olmo și Ilmi s-au speriat de-a binelea. Și Alma la fel.

– Trebuie să mergem la dragon după ajutor, decide ea.

Cei trei aleargă într-un suflet până la dragon și îi povestesc despre stafia care înțeapă și ronțăie biscuiți. Dragonul își clatină capul lui mare într-o parte și în alta.

– Este o stafie foarte ciudată, spune el.

– Trebuie să o gonești! strigă Ilmi.

Alma o aprobă agitată:

– Da! Trebuie să o sperii!

– Să scoți flăcări mari pe gură, ca să nu mai îndrăznească să vină vreodată în peștera noastră! strigă Olmo.

Dragonul se ridică fără grabă. Îi însoțește pe cei trei spiriduși ca să vadă și el stafia. În fața peșterii spiridușii se opresc.

– Intră tu întâi, îi spune Olmo dragonului.

Dragonului nu îi este frică. Intră în peștera cea minunată, împodobită cu stalactite. Cei trei spiriduși mititei se strecoară după el. Ei se ascund după spinarea lui mare, pentru ca stafia să nu poată să-i înțepe.

Alma îl îmboldește pe dragon.

– Acum! strigă ea cu îndârjire.

Atunci dragonul își cascadează botul lui mare și aruncă o flăcără, care luminează întreaga peșteră. Stalactitele strălucesc și scânteiază, oferind o priveliște uimitoare.

– Oh, se minunează spiridușii, ce frumoasă este peștera noastră!

Ei sunt foarte surprinși, căci până acum și-au cunoscut peștera doar cufundată în întuneric.

În lumina frumoasei flăcări aruncate de dragon, văd acum pereții strălucitori ai peșterii, măsuța și scăunelele lor confortabile, biscuiții gustoși de pe masă și, drept în mijlocul biscuiților – un arici.

– Un arici! strigă Ilmi.

– El ne-a mâncat biscuiții! spune supărat Olmo.

– El m-a înțepat cu acele lui! strigă Alma.

– Ce drăgălaș este! spune Ilmi.

Îl ridică cu grijă de pe masă și îl ia în poală.

Atunci dragonul nu mai varsă foc. Își scutură capul lui mare.

– Acum că nu vă mai este frică, cred că pot să plec.

Dar Alma și Olmo nu vor ca dragonul să plece așa de repede.

– Mai rămâi puțin cu noi! spune Alma. Este mult mai frumos când ești și tu aici.

Trag măsuța într-o parte, pentru ca dragonul să se poată întinde confortabil. Apoi petrec toți împreună o seară plăcută în minunata peșteră împodobită cu stalactite. Din când în când, dragonul varsă câte o flacăra ca să se încălzească toți. Olmo oferă fiecăruia câte o ceașcă cu ceai de păraluțe. Alma cântă melodii de-ale spiridușilor. Iar Ilmi îl hrănește pe micuțul arici cu biscuiți.

